

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 6ης Μαΐου 2003 *

Στην υπόθεση T-45/02,

DOW AgroSciences BV, με έδρα το Ρότερνταμ (Κάτω Χώρες),

DOW AgroSciences Ltd, με έδρα το Hitchin (Ηνωμένο Βασίλειο),

εκπροσωπούμενες από τους K. Van Maldegem και C. Mereu, δικηγόρους,

προσφεύγουσες,

υποστηριζόμενες από την

European Crop Protection Association (ECPA), με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο),
εκπροσωπούμενη από τους D. Waelbroeck και D. Brinckman, δικηγόρους,

παρεμβαίνουσα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου από τους C. Pennera και M. Moore, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

και

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από την M. Sims-Robertson και τον B. Hoff-Nielsen,

καθόν,

υποστηριζομένων από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους G. Valero Jordana και K. Fitch, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνουσα,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως 2455/2001/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2001, για τη θέσπιση του καταλόγου ουσιών προτεραιότητας στον τομέα της πολιτικής των υδάτων, με την οποία τροποποιήθηκε η οδηγία 2000/60/ΕΚ (ΕΕ L 331, σ. 1),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. Lenaerts, Πρόεδρο, J. Azizi και M. Jaeger, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Νομικό πλαίσιο

Οδηγία 91/414/ΕΟΚ

- ¹ Στις 15 Ιουλίου 1991 το Συμβούλιο εξέδωσε την οδηγία 91/414/ΕΟΚ σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων (ΕΕ L 230, σ. 1). Για να εξασφαλισθεί ότι τα εν λόγω προϊόντα «δεν έχουν [...] δυσμενείς επιπτώσεις στο περιβάλλον γενικά και, ιδίως, καμία βλαβερή επίδραση στην υγεία των ανθρώπων ή των ζώων ή στα υπόγεια ύδατα», η οδηγία 91/414 προβλέπει ότι οι εγκεκριμένες δραστησικές ουσίες φυτοπροστατευτικών προϊόντων περιλαμβάνονται σε κοινοτικό κατάλογο που προσαρτάται στην οδηγία ως παράρτημα Ι (οδηγία 91/414, δέκατη αιτιολογική σκέψη και άρθρο 5).

- 2 Η διαδικασία που προβλέπεται για να εκτιμηθεί αν μια δραστική ουσία μπορεί να περιληφθεί στο παράρτημα Ι της οδηγίας 91/414 δεν απαγορεύει σε κράτος μέλος να παράσχει σε επιχείρηση τη δυνατότητα να διαθέσει στο εμπόριο, εντός της επικρατείας του και για περιορισμένη διάρκεια, φυτοπροστατευτικά προϊόντα περιέχοντα δραστική ουσία που δεν περιλαμβάνεται ακόμη στον εν λόγω κατάλογο, στο μέτρο που εξασφαλίζεται ότι η οικεία επιχείρηση υπέβαλε φάκελο σύμφωνο προς τις κοινοτικές επιταγές και ότι το εν λόγω κράτος μέλος εξέτασε τη συμβατότητα της δραστικής ουσίας και των φυτοπροστατευτικών προϊόντων με τους όρους της οδηγίας (οδηγία 91/414, δέκατη τέταρτη αιτιολογική σκέψη και άρθρο 8, παράγραφος 2).

Οδηγία 2000/60/ΕΚ και προσβαλλόμενη πράξη

- 3 Στις 23 Οκτωβρίου 2000 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εξέδωσαν την οδηγία 2000/60/ΕΚ για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (ΕΕ L 327, σ. 1). Η οδηγία αυτή θεσπίζει «πλα[ίσιο] για την προστασία των εσωτερικών επιφανειακών, των μεταβατικών, των παράκτιων και των υπόγειων υδάτων» (άρθρο 1, πρώτο εδάφιο). Ειδικότερα, το πλαίσιο αυτό «αποσκοπεί στην ενίσχυση της προστασίας και τη βελτίωση του υδάτινου περιβάλλοντος, μεταξύ άλλων με ειδικά μέτρα» που ελήφθησαν για την προοδευτική μείωση των «απορρίψεων, εκπομπών και διαρροών ουσιών προτεραιότητας και με την παύση [και] τη σταδιακή εξάλειψη των απορρίψεων, εκπομπών και διαρροών των επικίνδυνων ουσιών προτεραιότητας» (άρθρο 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ').
- 4 Βάσει του άρθρου 16, παράγραφος 2, της οδηγίας 2000/60, η Επιτροπή υποβάλλει στο Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο «πρόταση για τον καθορισμό καταλόγου ουσιών προτεραιότητας οι οποίες επιλέγονται μεταξύ εκείνων που παρουσιάζουν σημαντικό κίνδυνο για το υδατικό περιβάλλον ή μέσω αυτού». Σύμφωνα με το άρθρο 16, παράγραφος 3, «[η] πρόταση της Επιτροπής προσδιορίζει επίσης τις επικίνδυνες ουσίες προτεραιότητας».

- 5 Το άρθρο 16, παράγραφος 11, της οδηγίας 2000/60 ορίζει ότι «[ο] αναφερόμενος στις παραγράφους 2 και 3 κατάλογος ουσιών προτεραιότητας που προτείνεται από την Επιτροπή αποτελεί, με την έκδοσή του από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, το παράρτημα X της παρούσας οδηγίας».
- 6 Στο πλαίσιο αυτό, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εξέδωσαν στις 20 Νοεμβρίου 2001 την οδηγία 2455/2001/ΕΚ για τη θέσπιση του καταλόγου ουσιών προτεραιότητας στον τομέα της πολιτικής των υδάτων και τροποποίησης της οδηγίας 2000/60/ΕΚ (ΕΕ L 331, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενη πράξη). Οι ουσίες chlorpyrifos και trifluraline περιλαμβάνονται στον εν λόγω κατάλογο των ουσιών προτεραιότητας. Σε μια υποσημείωση αναφέρεται ότι οι ουσίες αυτές θα μπορούσαν να χαρακτηρισθούν εκ νέου ως επικίνδυνες ουσίες προτεραιότητας. Συναφώς, διευκρινίζεται ότι η Επιτροπή θα υποβάλει πρόταση στο Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο για τον οριστικό χαρακτηρισμό των ουσιών chlorpyrifos και trifluraline εντός προθεσμίας δώδεκα μηνών από την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξεως.
- 7 Όσον αφορά τις ουσίες προτεραιότητας του παραρτήματος X, το άρθρο 16, παράγραφος 6, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 2000/60 προβλέπει ότι «η Επιτροπή υποβάλλει προτάσεις ελέγχων για την προοδευτική μείωση των απορρίψεων, εκπομπών και διαρροών των σχετικών ουσιών». Όσον αφορά τις επικίνδυνες ουσίες προτεραιότητας, η δεύτερη περίπτωση της ίδιας διατάξεως προβλέπει ότι «η Επιτροπή υποβάλλει προτάσεις ελέγχων για την παύση ή τη σταδιακή εξάλειψη των απορρίψεων, εκπομπών και διαρροών των ουσιών chlorpyrifos και trifluraline συμπεριλαμβανομένου κατάλληλου χρονοδιαγράμματος προς τον σκοπό αυτό». Επίσης, το άρθρο 16, παράγραφος 7, ορίζει ότι «[η] Επιτροπή υποβάλλει προτάσεις για ποιοτικά πρότυπα που αφορούν τις συγκεντρώσεις των ουσιών προτεραιότητας στα επιφανειακά ύδατα, τα ιζήματα και το βιόκοσμο». Το άρθρο 16, παράγραφος 8, επιβάλλει στην Επιτροπή την υποχρέωση να υποβάλλει «προτάσεις, σύμφωνα με τις παραγράφους 6 και 7, [...] εντός δύο ετών από την προοθήκη της σχετικής ουσίας στον κατάλογο ουσιών προτεραιότητας».
- 8 Τα εν λόγω προτεινόμενα από την Επιτροπή μέτρα θα θεσπισθούν ενδεχομένως από το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/60.

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

- 9 Η DOW AgroSciences BV και η DOW AgroSciences Ltd (στο εξής αποκαλούμενες από κοινού: προσφεύγουσες) δραστηριοποιούνται στον τομέα της παρασκευής και του εμπορίου των ουσιών chlorpyrifos και trifluraline.
- 10 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 26 Φεβρουαρίου 2002, οι προσφεύγουσες άσκησαν την παρούσα προσφυγή.
- 11 Με χωριστά δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 30 και στις 12 Απριλίου 2002, αντιστοίχως, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο προέβαλαν, δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ένσταση απαραδέκτου. Στις 12 Ιουλίου 2002 οι προσφεύγουσες υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους επί της εν λόγω ενστάσεως.
- 12 Με διατάξεις της 5ης Ιουλίου και της 26ης Σεπτεμβρίου 2002, ο Πρόεδρος του τρίτου τμήματος του Πρωτοδικείου επέτρεψε στην Επιτροπή και την European Crop Protection Association (στο εξής: ECPA) να παρέμβουν υπέρ, αντιστοίχως, των καθόν και των προσφευγουσών.
- 13 Η Επιτροπή και η ECPA κατέθεσαν το υπόμνημά τους παρεμβάσεως επί του ζητήματος του απαραδέκτου στις 30 Αυγούστου και τις 8 Νοεμβρίου 2002, αντιστοίχως, επί του οποίου οι κύριοι διάδικοι κλήθηκαν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους.

Αιτήματα των διαδίκων

- 14 Με το δικόγραφο της προσφυγής, οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:
- να κηρύξει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη,
 - να ακυρώσει την προσβαλλόμενη πράξη, ώστε οι ουσίες chlorpyrifos και trifluraline να μην περιλαμβάνονται στην πράξη αυτή,
 - να καταδικάσει το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 15 Με την ένστασή του απαραδέκτου, το Συμβούλιο ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να κηρύξει την προσφυγή προδήλως απαράδεκτη ή, επικουρικώς, να την απορρίψει ως απαράδεκτη,
 - να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

16 Το Κοινοβούλιο, με την ένστασή του απαραδέκτου, και η Επιτροπή, με το υπόμνημά της παρεμβάσεως, ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει στο σύνολό της την προσφυγή ως απαραδέκτη,
- να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

17 Με τις παρατηρήσεις τους σχετικά με την ένσταση απαραδέκτου, οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη,
- να εξετάσει την ουσία πριν αποφανθεί επί της ενστάσεως απαραδέκτου ή, επικουρικώς, να συνεξετάσει την ένσταση απαραδέκτου με την ουσία της υποθέσεως,
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη πράξη, ώστε οι ουσίες chlorpyrifos και trifluraline να μην περιλαμβάνονται στην πράξη αυτή,
- να καταδικάσει το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

18 Με το υπόμνημά της παρεμβάσεως, η ΕCΡΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει την προσφυγή παραδεκτή και να εξετάσει το βάσιμο της υποθέσεως,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα της παρεμβάσεως.

Επί του παραδεκτού της προσφυγής

19 Δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, η διαδικασία επί της ενστάσεως απαραδέκτου συνεχίζεται προφορικά, εκτός αν το Πρωτοδικείο αποφασίσει άλλως. Το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) κρίνει ότι, εν προκειμένω, έχει αρκούντως διαφωτιστεί από τα έγγραφα της δικογραφίας και ότι δεν υπάρχει λόγος διεξαγωγής της προφορικής διαδικασίας.

Επιχειρήματα των διαδίκων

20 Το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, υποστηριζόμενα από την Επιτροπή, επικαλούνται το απαραδέκτο της προσφυγής. Φρονούν, καταρχάς, ότι η προσβαλλόμενη πράξη δεν μπορεί να προσβληθεί κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ. Συγκεκριμένα, η προσβαλλόμενη πράξη ουδόλως μεταβάλλει τη νομική κατάσταση των προσφευγουσών. Εν πάση περιπτώσει, η διώκουσα τη μερική ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξεως αίτηση είναι απαραδέκτη, διότι η προσβαλλόμενη πράξη αποτελεί στην πραγματικότητα οδηγία που δεν αφορά τις προσφεύγουσες ούτε άμεσα ούτε ατομικά.

21 Οι προσφεύγουσες, υποστηριζόμενες από την ECPA, αντιτάσσουν, πρώτον, ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι δεσμευτικής ισχύος πράξη του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, η οποία παράγει οριστικά έννομα αποτελέσματα, δυνάμενα να θίξουν τα συμφέροντά τους. Οι προσφεύγουσες εμμένουν στο ότι, σύμφωνα με το άρθρο 16 της οδηγίας 2000/60, πρόκειται να ληφθούν μέτρα για την κατάργηση ή την προοδευτική μείωση των απορρίψεων, εκπομπών και διαρροών των ουσιών που χαρακτηρίζει η προσβαλλόμενη πράξη. Εφόσον οι ουσίες chlorpyrifos και trifluraline περιελήφθησαν ανεπιστρεπτί στον κατάλογο των ουσιών προτεραιότητας, η προσβαλλόμενη πράξη επιβάλλει στους επιχειρηματίες την υποχρέωση να μειώσουν την παρασκευή, το εμπόριο και τη χρήση των εν λόγω ουσιών. Επίσης, χαρακτηρίζοντας προσωρινώς τις ουσίες chlorpyrifos και trifluraline ως επικίνδυνες ουσίες προτεραιότητας των οποίων η παρασκευή, το εμπόριο και η χρήση μπορούν να απαγορευθούν, η προσβαλλόμενη πράξη θέτει τις έννομες προϋποθέσεις για την οριστική απαγόρευση των ουσιών chlorpyrifos και trifluraline, καθώς και των προϊόντων που περιέχουν τις ουσίες αυτές, εντός προθεσμίας δώδεκα μηνών. Οι προσφεύγουσες επισημαίνουν το γεγονός ότι η προσθήκη των ουσιών chlorpyrifos και trifluraline δεν μπορεί να ανακληθεί, δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη πράξη και η οδηγία 2000/60 δεν προβλέπουν κανένα μέτρο ανακλήσεως.

22 Με τις παρατηρήσεις τους επί της ενστάσεως απαραδέκτου, οι προσφεύγουσες επισημαίνουν ότι η προσβαλλόμενη πράξη καθορίζει τις ουσίες προτεραιότητας επί των οποίων θα εφαρμοσθούν τα μέτρα ελέγχου που θα θεσπισθούν σε μεταγενέστερο στάδιο. Κάθε μεταγενέστερη ρύθμιση θα άπτεται αποκλειστικώς των λεπτομερειών της καταργήσεως ή της προοδευτικής μείωσης των απορρίψεων, εκπομπών και διαρροών των ουσιών που καθορίζει η προσβαλλόμενη πράξη. Οι προσφεύγουσες δεν δύνανται πια να αμφισβητήσουν, στο πλαίσιο προσφυγής κατά των μέτρων ελέγχου που θα ληφθούν σε μεταγενέστερο στάδιο για τις εν λόγω ουσίες, την προσθήκη των ουσιών chlorpyrifos και trifluraline στον κατάλογο του παραρτήματος X της οδηγίας 2000/60. Συνεπώς, η προσβαλλόμενη πράξη μεταβάλλει το «νομικό καθεστώς» των ουσιών chlorpyrifos και trifluraline και, κατά συνέπεια, των προσφευγουσών υπό την ιδιότητά τους ως διανομέων των εν λόγω ουσιών.

23 Οι προσφεύγουσες προσθέτουν ότι, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς των καθών, η προσβαλλόμενη πράξη αποτελεί, λαμβανομένου υπόψη του ονόματος και του περιεχομένου της, «απόφαση» και όχι οδηγία. Εν πάση περιπτώσει, η διαμάχη σχετικά με τη φύση της προσβαλλόμενης πράξεως δεν είναι ιδιαιτέρως σημαντική,

καθόσον έχει κριθεί ότι μια νομοθετικού χαρακτήρα διάταξη είναι δυνατόν να αφορά άμεσα και ατομικά φυσικά ή νομικά πρόσωπα (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 1963, 25/62, Plaumann κατά Επιτροπής, Συλλογή 1963, σ. 199, 223, και της 22ας Νοεμβρίου 2001, C-451/98, Antillean Rice Mills κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2001, σ. I-8949, σκέψη 46).

- 24 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη πράξη τις αφορά άμεσα. Υπενθυμίζουν ότι, για να επηρεάζεται ένας ιδιώτης άμεσα από ένα κοινοτικό μέτρο, απαιτείται το αμφισβητούμενο μέτρο να επηρεάζει άμεσα τη νομική του κατάσταση και να μην αφήνει καμία εξουσία εκτιμήσεως στους αποδέκτες του εν λόγω μέτρου που είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή του, όταν αυτή έχει καθαρά αυτόματο χαρακτήρα και απορρέει αποκλειστικά από την κοινοτική ρύθμιση χωρίς εφαρμογή άλλων παρεμβαλλομένων κανόνων (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 13ης Μαΐου 1971, 41/70 έως 44/70, International Fruit Company κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 783, σκέψεις 23 έως 29, της 6ης Μαρτίου 1979, 92/78, Simmenthal κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1979/I, σ. 407, της 29ης Μαρτίου 1979, 113/77, NTN Toyo Bearing κατά Συμβουλίου, Συλλογή τόμος 1979/I, σ. 669, της 11ης Ιουλίου 1985, 87/77, 130/77, 22/83, 9/84, 10/84, Salerno κ.λπ. κατά Επιτροπής και Συμβουλίου, Συλλογή 1985, σ. 2523, και της 26ης Ιουνίου 1990, C-152/88, Sofrimport κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-2477, σκέψη 9). Εν προκειμένω, η προσβαλλόμενη πράξη περιλαμβάνει τις ουσίες chlorpyrifos και trifluraline στον κατάλογο των ουσιών προτεραιότητας, χωρίς να επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση εφαρμογής οποιοδήποτε άλλου εκτελεστικού μέτρου. Τα κράτη μέλη δεσμεύονται από τον κατάλογο που καταρτίστηκε στο πλαίσιο της προσβαλλόμενης πράξεως. Επομένως, η εν λόγω πράξη παράγει συγκεκριμένα αποτελέσματα, τα οποία δεν εξαρτώνται από όρους και είναι απευθείας εφαρμοστέα.
- 25 Τρίτον, η προσβαλλόμενη πράξη αφορά τις προσφεύγουσες ατομικά. Συναφώς, οι προσφεύγουσες διατείνονται, αφενός, ότι απολαύουν δικαιωμάτων που προϋπήρχαν και που θίγονται από την προσβαλλόμενη πράξη. Οι προσφεύγουσες εξηγούν, ειδικότερα, ότι τους έχουν χορηγηθεί άδειες για τη διάθεση στο εμπόριο της πλειονότητας των κρατών μελών προϊόντων με βάση τις ουσίες chlorpyrifos και trifluraline, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 91/414. Οι προσφεύγουσες μετέχουν επίσης, όπως ισχυρίζονται, σε μια διαδικασία ελέγχου που σκοπεύει να περιληφθούν οι εν λόγω ουσίες στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414, ως δραστικές ουσίες που ανταποκρίνονται στα κριτήρια ασφάλειας του άρθρου 5 της οδηγίας αυτής. Η προσβαλλόμενη πράξη, που περιορίζει τη χρήση των ουσιών chlorpyrifos και trifluraline, θίγει τα σχετικά με τη διάθεση των εν λόγω ουσιών στο εμπόριο δικαιώματα των προσφευγουσών. Εφόσον οι προσφεύγουσες απέκτησαν τα δικαιώματα αυτά σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 91/414, η προσβαλλόμενη πράξη προσβάλλει τα ειδικά δικαιώματα των προσφευγουσών (από-

φαση της 18ης Μαΐου 1994, C-309/89, Codorniu κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1994, σ. I-1853). Εν πάση περιπτώσει, η προσβαλλόμενη πράξη θίγει, σε ιδιαίτερος σοβαρό βαθμό, πολύ περιορισμένο αριθμό επιχειρηματιών, στους οποίους συγκαταλέγονται οι προσφεύγουσες (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 1986, 294/83, Les Verts κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1986, σ. 1339, και της 16ης Μαΐου 1991, C-358/89, Extramet Industrie κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-2501, και διάταξη του Πρωτοδικείου της 30ής Σεπτεμβρίου 1997, T-122/96, Federolio κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-1559). Κατά την άποψη δηλαδή των προσφευγουσών, όλη η οικονομική δραστηριότητά τους διακυβεύεται από την προσβαλλόμενη πράξη.

26 Αφετέρου, οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι τα κοινοτικά όργανα υποχρεούνταν να λάβουν υπόψη τα ειδικά δικαιώματά τους κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξεως (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 1985, 11/82, Πειραιϊκή-Πατραϊκή κατά Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 207, και Sofrimport κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 24, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 27ης Απριλίου 1995, T-12/93, CCE de Vittel κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1247, και της 14ης Σεπτεμβρίου 1995, T-480/93 και T-483/93, Antillean Rice Mills κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-2305). Με τις παρατηρήσεις τους επί της ενστάσεως απαραδέκτου, οι προσφεύγουσες παραπέμπουν ειδικότερα, επί του σημείου αυτού, στο άρθρο 16, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2000/60, βάσει του οποίου τα προϊόντα τους μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο επιστημονικού ελέγχου σκοπούντος στην αποφυγή κινδύνων. Οι προσφεύγουσες παραπέμπουν επίσης στην απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Μαΐου 2002, T-177/01, Jégo-Quéfé κατά Επιτροπής (Συλλογή 2002, σ. II-2365), και στις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Jacobs επί της υποθέσεως στο πλαίσιο της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου της 25ης Ιουλίου 2002, C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2002, σ. I-6677, I-6681).

27 Με τις παρατηρήσεις τους επί της ενστάσεως απαραδέκτου, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται, περαιτέρω, ότι, εν προκειμένω, το ζήτημα του παραδεκτού δεν καθίσταται πλήρως καταληπτό αν δεν εξεταστεί η ουσία. Οι προσφεύγουσες υπενθυμίζουν, συναφώς, ότι τους έχουν χορηγηθεί άδειες για τη διάθεση στο εμπόριο προϊόντων με βάση τις ουσίες chlorpyrifos και trifluraline, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 91/414. Οι προσφεύγουσες μετέχουν επίσης σε διαδικασία ελέγχου που σκοπεύει να περιληφθούν οι εν λόγω ουσίες στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414, ως δραστικές ουσίες που ανταποκρίνονται στα κριτήρια ασφάλειας του άρθρου 5 της οδηγίας αυτής. Για να εκτιμηθεί πλήρως το έννομο συμφέρον των προσφευγουσών, είναι αναγκαίο, όπως ισχυρίζονται, να εξετασθούν τα δικαιώματά τους και η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη τους στο πλαίσιο της κανονιστικής διαδικασίας βάσει της οποίας περιλαμβάνονται οι ουσίες chlorpyrifos και trifluraline στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414.

- 28 Η ΕCΡΑ επισημαίνει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 91/414, τα επισημοποιημένα δεδομένα και τα στοιχεία που κοινοποίησαν οι προσφεύγουσες στο πλαίσιο της διαδικασίας ελέγχου που σκοπεύει να περιληφθούν οι ουσίες chlorgyris και trifluraline στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414 προστατεύονται για περίοδο πέντε ετών αφ' ότου η ουσία περιελήφθη στο εν λόγω παράρτημα. Η ΕCΡΑ, παραπέμποντας στην απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Σεπτεμβρίου 2002, T-13/99, Pfizer κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2002, σ. 3305 σκέψεις 98 και 100), θεωρεί ότι οι προσφεύγουσες απολαμβάνουν ειδικών δικαιωμάτων, κατά την έννοια της προπαρατεθείσας στη σκέψη 25 αποφάσεως Codorniu κατά Συμβουλίου, και ότι η προσθήκη των ουσιών chlorgyris και trifluraline στον κατάλογο που καταρτίστηκε στο πλαίσιο της προσβαλλόμενης πράξεως θίγει τις προσφεύγουσες λόγω ορισμένων ιδιαίτερων χαρακτηριστικών τους που τις εξαισιάζουν έναντι άλλων επιχειρήσεων.
- 29 Τέλος, οι προσφεύγουσες επισημαίνουν ότι, εν προκειμένω, δεν τους εξασφαλίζεται επαρκής έννομη προστασία ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 30 Σύμφωνα με το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, «[κ]άθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο δύναται να ασκεί προσφυγή κατά των αποφάσεων που απευθύνονται σ' αυτό, καθώς και κατά αποφάσεων που, αν και εκδίδονται ως κανονισμός ή απόφαση που απευθύνεται σε άλλο πρόσωπο, το αφορούν άμεσα και ατομικά».
- 31 Επιβάλλεται, καταρχάς, η υπενθύμιση ότι στον όρο «απόφαση» του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ πρέπει να δοθεί η τεχνική έννοια που απορρέει από το άρθρο 249 ΕΚ και ότι το κριτήριο διακρίσεως μεταξύ πράξεως νομοθετικού περιεχομένου και αποφάσεως κατά την έννοια του άρθρου 249 ΕΚ πρέπει να αναζητηθεί στο γενικό ή μη περιεχόμενο της επίμαχης πράξεως (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 24ης Οκτωβρίου 1962, 16/62 και 17/62, Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1962, σ. 937, και της 29ης Ιουνίου 1993, C-298/89, Gibraltar κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1993, σ. I-3605, σκέψη 15).

- 32 Εν προκειμένω, η προσβαλλόμενη πράξη, που στηρίζεται ευθέως στο άρθρο 175, παράγραφος 1, ΕΚ, αποτελεί νομοθετική πράξη του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου εκδοθείσα κατόπιν της διαδικασίας του άρθρου 251 ΕΚ. Με την εν λόγω πράξη καταρτίζεται ο προβλεπόμενος στο άρθρο 16, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας 2000/60 κατάλογος των ουσιών προτεραιότητας, στον οποίο περιλαμβάνονται οι επικίνδυνες ουσίες προτεραιότητας. Σύμφωνα με το άρθρο 16, παράγραφος 11, της οδηγίας 2000/60, ο κατάλογος αυτός «προσαρτάται στην οδηγία 2000/60 ως παράρτημα Χ» (άρθρο 1 της προσβαλλόμενης πράξεως). Επομένως, η προσβαλλόμενη πράξη τροποποιεί την οδηγία 2000/60, το γενικό περιεχόμενο της οποίας δεν αμφισβητείται, προσαρτώντας στο κείμενό της ένα παράρτημα που καθορίζει τις ουσίες για τις οποίες το άρθρο 16, παράγραφοι 6 έως 8, της οδηγίας 2000/60 υποχρεώνει την Επιτροπή να προτείνει ειδικά μέτρα για την προστασία και τη βελτίωση του υδάτινου περιβάλλοντος.
- 33 Κατά συνέπεια, η προσβαλλόμενη πράξη, παρά την ονομασία της, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελεί απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ. Αντιθέτως, μετέχει του γενικού χαρακτήρα της οδηγίας 2000/60 (βλ., υπό την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα στη σκέψη 31 απόφαση Gibraltar κατά Συμβουλίου, σκέψη 23, διάταξη του Πρωτοδικείου της 11ης Ιουλίου 2000, T-268/99, Fédération nationale d'agriculture biologique des régions de France κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. II-2893, σκέψη 38).
- 34 Ωστόσο, είναι σκόπιμο να εξεταστεί αν η προσβαλλόμενη πράξη, παρά το γενικό περιεχόμενό της, είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι αφορά τις προσφεύγουσες άμεσα και ατομικά, στο μέτρο που περιλαμβάνει τις ουσίες chlorpyrifos και trifluraline στον κατάλογο των ουσιών προτεραιότητας. Συγκεκριμένα, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι ακόμη και μια κανονιστική πράξη εφαρμοζόμενη γενικώς στους ενδιαφερομένους επιχειρηματίες μπορεί να αφορά άμεσα και ατομικά ορισμένους από αυτούς (βλ. προπαρατεθείσα στη σκέψη 25 απόφαση Extramet Industrie κατά Συμβουλίου, σκέψεις 13 και 14, προπαρατεθείσα στη σκέψη 25 απόφαση Codorniu κατά Συμβουλίου, σκέψη 19, καθώς και αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 17ης Ιουνίου 1998, T-135/96, UEAPME κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-2335, σκέψη 69, και της 27ης Ιουνίου 2000, T-172/98, T-175/98 έως T-177/98, Salamander κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. II-2487, σκέψη 30).
- 35 Όσον αφορά, καταρχάς, το αν η προσβαλλόμενη πράξη αφορά τις προσφεύγουσες άμεσα και ατομικά, επιβάλλεται η υπενθύμιση ότι, για να επηρεάζεται ένας ιδιώτης

άμεσα από ορισμένο κοινοτικό μέτρο, απαιτείται να επηρεάζει το αμφισβητούμενο μέτρο άμεσα τη νομική του κατάσταση και να μην αφήνει καμία εξουσία εκτιμήσεως στους αποδέκτες του εν λόγω μέτρου που είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή του, όταν αυτή έχει καθαρά αυτόματο χαρακτήρα και απορρέει αποκλειστικά από την κοινοτική ρύθμιση χωρίς εφαρμογή άλλων παρεμβαλλομένων κανόνων (απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Μαΐου 1998, C-386/96 P, Dreyfus κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-2309, σκέψη 43, και η παρατιθέμενη νομολογία, και προπαρατεθείσα στη σκέψη 34 απόφαση Salamander κ.λπ. κατά Συμβουλίου, σκέψη 52).

- 36 Συναφώς, επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι έχουν χορηγηθεί στις προσφεύγουσες, σε πολλά κράτη μέλη, άδειες για τη διάθεση στο εμπόριο προϊόντων με βάση τις ουσίες chlorpyrifos και trifluraline.
- 37 Πρέπει πάντως να θεωρηθεί ότι η προσβαλλόμενη πράξη, που χαρακτηρίζει τις εν λόγω ουσίες ως ουσίες προτεραιότητας, επηρεάζει, αφ' εαυτής, τη νομική κατάσταση των προσφευγουσών. Αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς των προσφευγουσών, η προσθήκη των ουσιών chlorpyrifos και trifluraline στον κατάλογο των ουσιών προτεραιότητας δεν υποχρεώνει τους επιχειρηματίες να μειώσουν την παρασκευή, το εμπόριο ή τη χρήση των εν λόγω ουσιών.
- 38 Συγκεκριμένα, η προσβαλλόμενη πράξη καθορίζει μόνον τις ουσίες, μεταξύ των οποίων οι ουσίες chlorpyrifos και trifluraline, για τις οποίες η Επιτροπή υποχρεούται να προτείνει στο Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ειδικά μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 16, παράγραφοι 6 έως 8, της οδηγίας 2000/60. Το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο θα θεσπίσουν, ενδεχομένως, τα μέτρα που προτείνει η Επιτροπή, βάσει του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/60. Ωστόσο, η προσθήκη των ουσιών chlorpyrifos και trifluraline στο παράρτημα X της οδηγίας 2000/60 δεν παρέχει καμία συγκεκριμένη ένδειξη ως προς τα μέτρα που θα προτείνει η Επιτροπή και που θα θεσπίσουν, ενδεχομένως, σε μεταγενέστερο στάδιο το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, και δεν επηρεάζει, αφ' εαυτής, τη νομική κατάσταση των προσφευγουσών.

- 39 Συναφώς, επιβάλλεται να επισημανθεί ότι η οδηγία 2000/60 λαμβάνει πράγματι υπόψη το ενδεχόμενο μη τελεσφορήσεως των προτάσεων της Επιτροπής που αφορούν τις ουσίες προτεραιότητας. Έτσι, το άρθρο 16, παράγραφος 8, της οδηγίας αυτής ορίζει ότι, «[γ]ια τις ουσίες που περιλαμβάνονται στον πρώτο κατάλογο προτεραιότητας, εφόσον δεν υπάρξει συμφωνία σε κοινοτικό επίπεδο εντός έξι ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη θεσπίζουν ποιοτικά περιβαλλοντικά πρότυπα για τις εν λόγω ουσίες τα οποία αφορούν όλα τα επιφανειακά ύδατα που επηρεάζονται από την απόρριψη των ουσιών αυτών και ελέγχους των κύριων πηγών των εν λόγω απορρίψεων, με βάση, μεταξύ άλλων, την εξέταση όλων των τεχνικών επιλογών περιορισμού». Η ίδια διάταξη προσθέτει, περαιτέρω, ότι «[γ]ια τις ουσίες που προστίθενται στη συνέχεια στον κατάλογο ουσιών προτεραιότητας, εφόσον δεν υπάρξει συμφωνία σε κοινοτικό επίπεδο, τα κράτη μέλη λαμβάνουν παρόμοια μέτρα πέντε έτη μετά την ημερομηνία της προκήρυξης στον κατάλογο».
- 40 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προσβαλλόμενη πράξη δεν παράγει άμεσα αποτελέσματα επί της νομικής καταστάσεως των προσφευγουσών. Επομένως, η εν λόγω πράξη δεν αφορά άμεσα τις προσφεύγουσες, κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ.
- 41 Λαμβανομένου υπόψη ότι οι προσφεύγουσες δεν πληρούν μία από τις προϋποθέσεις παραδεκτού που θέτει το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, η παρούσα προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.
- 42 Επιβάλλεται πάντως να εξακριβωθεί, επικουρικώς, αν η προσβαλλόμενη πράξη αφορά ατομικά τις προσφεύγουσες. Επί του ζητήματος αυτού, είναι σκόπιμη η υπενθύμιση ότι, για να μπορούν φυσικά ή νομικά πρόσωπα να ισχυριστούν ότι μια πράξη τα αφορά ατομικά, πρέπει να θίγονται λόγω ορισμένων ξεχωριστών ιδιοτήτων ή μιας πραγματικής καταστάσεως που τα χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και έτσι τα εξατομικεύει κατά τρόπον ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη αποφάσεως (βλ., μεταξύ άλλων, προπαρατεθείσα στη σκέψη 23 απόφαση του Δικαστηρίου Plaumann κατά Επιτροπής, σκέψη 223, και απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2001, C-452/98, *Nederlandse Antillen κατά Συμβουλίου*, Συλλογή 2001, σ. I-8973, σκέψη 60).

- 43 Το γεγονός ότι στις προσφεύγουσες έχουν χορηγηθεί άδειες για τη διάθεση στο εμπόριο προϊόντων με βάση τις ουσίες chlorgrifos και trifluraline, σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 91/414, δεν είναι ικανό να εξατομικεύσει τις προσφεύγουσες, κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ. Πράγματι, αν υποθεθεί ότι η προσβαλλόμενη πράξη επηρεάζει τη θέση τους στην αγορά, οι προσφεύγουσες βρίσκονται σε μια κατάσταση συγκρίσιμη με εκείνη κάθε άλλης επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται ή πρόκειται να δραστηριοποιηθεί στο μέλλον στον τομέα του εμπορίου των εν λόγω ουσιών (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Ιανουαρίου 2002, T-47/00, Rica Foods κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-113, σκέψη 39, και προπαρατεθείσα στη σκέψη 25 διάταξη Federolio κατά Επιτροπής, σκέψη 67).
- 44 Οι προσφεύγουσες δεν μπορούν, ομοίως, να ισχυρισθούν ότι η προσβαλλόμενη πράξη θίγει τα δικαιώματα των οποίων απολαύουν στο πλαίσιο της οδηγίας 91/414. Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη πράξη δεν επιβάλλει στους επιχειρηματίες την υποχρέωση να μειώσουν την παρασκευή, το εμπόριο ή τη χρήση των ουσιών ουσίες chlorgrifos και trifluraline (βλ. ανωτέρω σκέψη 37), δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι η πράξη αυτή έχει επιπτώσεις στις άδειες που έχουν χορηγηθεί στις προσφεύγουσες για τη διάθεση στο εμπόριο των φυτοπροστατευτικών προϊόντων που περιέχουν τις εν λόγω ουσίες. Για τους ίδιους λόγους, δεν είναι βάσιμος ο ισχυρισμός των προσφευγουσών ότι η προσβαλλόμενη πράξη θίγει ειδικά δικαιώματα ή προκαλεί εξαιρετική ζημία δυνάμενη να τις εξατομικεύσει έναντι κάθε άλλης επιχειρήσεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Ιουνίου 2000, T-597/97, Euromin κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. II-2419, σκέψη 49).
- 45 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν, περαιτέρω, ότι τα κοινοτικά όργανα υποχρεούνταν να λάβουν υπόψη, πριν εκδώσουν την προσβαλλόμενη πράξη, την ιδιαίτερη κατάσταση στην οποία βρίσκονται οι ίδιες.
- 46 Πρέπει να υπομνησθεί ότι το γεγονός ότι τα κοινοτικά όργανα υποχρεούνται, δυνάμει ειδικών διατάξεων, να λαμβάνουν υπόψη τις συνέπειες της πράξεως που προτίθενται να εκδώσουν για την κατάσταση ορισμένων ιδιωτών, μπορεί να εξατομικεύσει τους ιδιώτες αυτούς (προπαρατεθείσα στη σκέψη 26 απόφαση Πειραιά-

κή-Πατραϊκή κ.λπ. κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 24 απόφαση Sofrimport κατά Επιτροπής, απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Φεβρουαρίου 1999, C-390/95 P, Antillean Rice Mills κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-769, σκέψεις 25 έως 30, και προπαρατεθείσα στη σκέψη 26 απόφαση Antillean Rice Mills κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 67).

- 47 Επιβάλλεται πάντως η διαπίστωση ότι καμία διάταξη κοινοτικού δικαίου δεν επιβάλλει στο Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο την υποχρέωση να λαμβάνουν υπόψη, όταν καταρτίζουν τον κατάλογο των ουσιών προτεραιότητας στον τομέα των υδάτων, σύμφωνα με το άρθρο 16, παράγραφος 11, της οδηγίας 2000/60, την ιδιαίτερη κατάσταση στην οποία βρίσκονται επιχειρήσεις όπως οι προσφεύγουσες, στις οποίες έχουν χορηγηθεί άδειες διαθέσεως στο εμπόριο φυτοπροστατευτικών προϊόντων, (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Δεκεμβρίου 2001, T-43/98, Emesa Sugar κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2001, σ. II-3519, σκέψη 53). Το άρθρο 16, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2000/60, στο οποίο παραπέμπουν οι προσφεύγουσες, αφορά μόνον την εκτίμηση των κινδύνων που ελλοχεύουν από την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξεως και δεν εξασφαλίζει ειδική προστασία σε οποιοδήποτε επιχειρηματία. Σύμφωνα με την οδηγία 2000/60, οι κάτοχοι αδειών χορηγηθεισών κατ' εφαρμογήν της οδηγίας 91/414 προστατεύονται, στην πραγματικότητα, μόνον κατά το στάδιο της διαδικασίας θεσπίσεως μέτρων ελέγχου όσον αφορά τις ουσίες που χαρακτηρίζει η προσβαλλόμενη πράξη. Έτσι, το άρθρο 16, παράγραφος 6, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2000/60 ορίζει ότι, όταν οι έλεγχοι προϊόντων περιλαμβάνουν επανεξέταση των σχετικών αδειών που έχουν χορηγηθεί δυνάμει της οδηγίας 91/414, η επανεξέταση αυτή διενεργείται σύμφωνα με τις διατάξεις της τελευταίας αυτής οδηγίας.

- 48 Τέλος, όσον αφορά το επιχείρημα της ECPA που αντλείται από την προπαρατεθείσα στη σκέψη 29 απόφαση Pfizer κατά Συμβουλίου, επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι η προσβαλλόμενη στην υπόθεση αυτή πράξη απαγόρευε τη χρησιμοποίηση της ουσίας βιγινιαμυκίνη ως προσθετικής στα ζωικά τρόφιμα. Αντιθέτως, εν προκειμένω, η προσβαλλόμενη πράξη δεν έχει δεσμευτική ισχύ έναντι των προσφευγουσών. Οι προσφεύγουσες μπορούν δηλαδή να εξακολουθήσουν, χωρίς κανένα περιορισμό, την παρασκευή και το εμπόριο των ουσιών που αφορά ο κατάλογος της προσβαλλόμενης πράξεως καθ' όσο διάστημα το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή τα κράτη μέλη δεν έχουν θεσπίσει ειδικά μέτρα ελέγχου όσον αφορά τις ουσίες αυτές.

- 49 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η υπό κρίση προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.
- 50 Οι προσφεύγουσες πάντως, μολονότι δεν μπορούν να ζητήσουν την ακύρωση του προσβαλλομένου κανονισμού, διατηρούν τη δυνατότητα να προβάλουν την έλλειψη νομιμότητας ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, τα οποία αποφαίνονται τηρώντας το άρθρο 234 ΕΚ (απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Νοεμβρίου 1998, C-70/97 P, Kruidvat κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-7183, σκέψεις 48 και 49, διάταξη του Πρωτοδικείου της 12ης Ιουλίου 2000, T-45/00, Conseil national des professions de l'automobile κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-2927, σκέψη 26). Έτσι, οι προσφεύγουσες απολαύουν επαρκούς δικαστικής προστασίας ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων (βλ., υπό την έννοια αυτή, την προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 26 απόφαση Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου, σκέψη 40).

Επί των δικαστικών εξόδων

- 51 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν, πρέπει να αποφασιστεί ότι θα φέρουν, πέραν των δικών τους εξόδων, τα έξοδα του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα των τελευταίων.
- 52 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, η Επιτροπή και η ΕCΡΑ φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.**
- 2) Οι προσφεύγουσες φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και τα δικαστικά έξοδα του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.**
- 3) Η Επιτροπή και η European Crop Protection Association φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.**

Λουξεμβούργο, 6 Μαΐου 2003.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

K. Lenaerts